

РЕШЕНИЕ

№ 945

гр. София, 09.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разглежда дело номер **5834** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл. 145 - чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от „ЕВРОТУРС ЛОГИСТИК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от А. С. К., в качеството на управител, със седалище и адрес на управление в [населено място], [улица], чрез адв. Н. А., срещу Ревизионен акт (РА) № 22221023005210-091-001 от 15.01.2024 г., издаден от Е. С. Х. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“, орган възложил ревизията и М. П. Г.-Н. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на НАП) –гр. В., потвърден с Решение № 554 от 25.04.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на НАП.

С ревизионния акт за данъчни периоди м. 01.2023 г. и м. 03.2023 г. на дружеството са извършени корекции на декларираните резултати и са определени задължения по реда на Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) общо в размер на 44 276.00 лв. и са начислени лихви в размер на 4 531.05 лв., вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от дружествата „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], както и са установени лихви за забава в размер на 358.80 лв. върху невнесен в срок ДДС за данъчен период м. 06.2023 г.

В сезиращата съда жалба са изложени твърдения за незаконосъобразност на ревизионния акт.

По отношение на издадените фактури от „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД, жалбоподателят излага становище, че доставчикът му е издал два броя фактури с № 18 от 30.03.2023 г. за доставка на ДМА - багерна кофа за верижен багер с данъчна основа 16 000.00 лева и ДДС 3 200.00 лева, както и с № 19 от 30.03.2023 г. за доставка на ДМА - багер с данъчна основа 135 000.00 лева и ДДС 30 200.00 лева, като във фактурите двата актива са индивидуализирани, включително и багерът е бил описан с номер на рама. На следващо място посочва, че дружеството доставчик не е извършило транспорта на ДМА, както и, че по двете фактури е извършено частично плащане в размер на 32 200.00 лева и в размер на 18 000.00 на дата 24.04.2023 г. – целият размер на ДДС. В заключение е посочено, че и двете ДМА по фактури са налични в производствената база на жалбоподателя и се ползват по предназначение.

За издадените фактури от „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД жалбоподателят твърди, че обектите, които са изградени вследствие на СМР по цитираните в РА фактури са налични и служат за осъществяване на дейността на фирмата. Изразява несъгласие с констатираното в РА, че изпълнителят нямал кадрова и техническа обезпеченост за извършване на СМР, тъй като не е било съобразено обяснението на управителя на „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД, че той е действал със собствена и наета техника, включително и управляващите лица на тази техника. На следващо място е изложено, че жалбоподателят е заплатил изцяло и в брой всички фактури, включително и ДДС, а управителя на „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е посочил, че сумите се осчетоводени в неговото дружество и е отчетен положителен финансов резултат. Моли съда да отмени ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателят „ЕВРОТУРС ЛОГИСТИК“ ЕООД се представлява от адв. А. с приложено по делото пълномощно, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена като бъде отменен ревизионният акт по аргументи изложени в жалбата. Претендира присъждане на разноските по предоставен списък по чл. 80 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК. Депозира писмени бележки в срок по същество на спора.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, редовно призован, представлява се от юрк. К. с приложено по делото пълномощно. Оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221023005210-020-001 от 30.08.2023 г., връчена по реда на чл. 29, ал. 4, във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 13.09.2023 г., издадена от Е. С. Х., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., оправомощена със Заповед № З-ЦУ-869 от 03.05.2023 г. и Заповед № З-ЦУ-1784 от 30.08.2023 г. на зам. директора на ТД на НАП, във вр. със Заповед № РД-01-379 от 04.05.2023 г. на изпълнителен директор на НАП е възложено извършването на ревизия на дружеството от „ЕВРОТУРС ЛОГИСТИК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от А. С. К. за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01 до 31.01.2023 г., от 01 до 31.03.2023 г. и от 01 до 30.06.2023 г. Състава на ревизиращия екип бил определен от М. П. Г.-Н. - ръководител на ревизията и И. С. В. на

длъжност главен инспектор по приходите. Определен е 3 (три) месеца срок за изпълнение.

Ревизията на органите по приходите е била свързана с определяне на данъчните задължения по ЗДДС за горепосочените периоди с предмет доставките, по които „ЕВРОТУРС ЛОГИСТИК“ ЕООД е получател, чиито обстоятелства довели до възникване на данъчния кредит, упражняване правото на данъчен кредит и начисляването на ДДС.

През ревизирания период дружеството жалбоподател е извършвал дейности по добив и преработка на инертни материали и търговия с тези стоки.

В хода на ревизионното производство на основание чл. 37, ал. 2 и ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя е било връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) с № Р-22221023005210-040-001 от 31.08.2023 г. На 27.09.2023 г. и 29.11.2023 г. по електронен път са били представени документи.

От органите на приходната администрация, при проверката е било установено, че през м.03.2023 г. дружеството е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по две фактури, издадени от „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД в размер на 30 200.00 лв. с предмет на доставките - кофа за верижен багер и багер марка „LIVGONGGLG 877“.

Представените от ревизираното дружество документи били - спорните фактури, договор от 10.03.2023 г. за доставка на съоръжения и материали, свързани с ремонти за строителни машини и багери, два приемо-предавателни протокола от 31.03.2023 г., банкови извлечения, разпечатки от счетоводни сметки и писмени обяснения.

С протокол № Р-22221023005210-ППД-001 от 03.12.2023 г. от ревизиращите органи били присъединени и всички събрани доказателства и писмени обяснения от друго контролно производство с УИН № П-22229923089004. В него е била извършена насрещна проверка, при която на доставчика по електронен път е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което не са били представени доказателства. Органите по приходите установили, че „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД е с прекратена регистрация по ЗДДС.

Въз основа на представените документи, органите по приходите приели, че от ревизираното дружество не са предоставени индивидуализиращи данни за процесните ДМА, като липсвали и транспортни документи, с оглед на обстоятелството, че същите ДМА не са самоходни машини. Също така липсвали и документи за регистрация в Од „Земеделие“, а според представените банкови извлечения е извършено частично пращане. С оглед на установеното ревизиращите органи констатирали, че за данъчен период от 01.03.2023 г. до 31.03.2023 г. от дружеството е бил деклариран ДДС за внасяне в размер на 1 182.85 лв., внесен на 27.06.2023 г., като в резултат на направените при ревизията констатации е определен ДДС за внасяне в размер на 31 382.85 лв. и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 70, ал. 5 и чл. 6 от ЗДДС е отказан данъчен кредит общо в размер на 30 200.00 лв. по фактури издадени от „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. На основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми, върху сумата от 30 200.00 лв. за периода от 19.04.2023 г. до 16.02.2024 г. е определена лихва в размер на 2 897.79 лв. и на основание чл. 175 от ДОПК, във връзка с чл.1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми върху сумата от 157.08 лв. за периода от 18.04.2023 г. до 15.05.2023 г. е определена лихва в размер на 1.40 лв.

На второ място от ревизиращите органи било установено, че за м. 01.2023 г. дружеството е упражнил право да приспадане да данъчен кредит по десет фактури, издадени от дружество „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД, в общ размер на 14 076.00 лв. с предмет на доставките СМР (ремонтни, изкопни и монтажни услуги до обект в [населено място], кариера Сазлък).

В посоченото по-горе предходно производство с УИН с № П-22229923089004 е била също извършена насрещна проверка, при която на доставчика по електронен път е връчено ИПДПОЗЛ за предоставяне на документи и писмени обяснения. В отговор са представени спорните фактури, оферта за СМР от 03.11.2022 г., заявка-поръчка за среща за сключване на договор от 04.11.2022 г., 10 договора от дата 07.11.2022 г., дата 15.11.2022 г., дата 24.11.2022 г., дата 30.11.2022 г., дата 06.12.2022 г., дата 16.12.2022 г., дата 22.12.2022 г., дата 06.01.2023 г., дата 16.01.2023 г. и дата 23.01.2022 г. за извършване на СМР на посоченият обект, десет приемо-предавателни протокола, пътен лист с маршрут Съединение кариера – депо, Наредба за инструктаж на работниците и служителите и Заповед № 766 от 07.11.2022 г., счетоводни справки, свидетелство за регистрация на фискално устройство, дневни финансови отчети, писмени обяснения. Дружеството е разполагало с петима служители, наети по трудови правоотношения на длъжности електро-механик, електрончик и спедитор. Представените документи от ревизираното дружество били също аналогични - фактури, приемо-предавателни протоколи, договори, счетоводни записвания и писмени обяснения.

След извършен анализ на представените документи от органите по приходите е било констатирано, че за извършените услуги липсва кадрова и техническа обезпеченост, доколкото същите са били свързани с полагане на тръби, кофраж и арматура, което предполагало наетите лица да са с длъжности строителни работници и ВиК специалисти, а за извършването на изкопи, изграждане на шахти и др. е била необходима и специална техника, за която от „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД не са били представени доказателства, че притежава. Поради, което за данъчен период от 01.01.2023 г. до 31.01.2023 г. при деклариран от дружеството ДДС за внасяне в размер на 78.97 лв., която сума участвала в процедура по приспадане на ДДС започнала през данъчен период м. 12.2022 г. по реда на чл. 92 ал.1 от ЗДДС и приключила м.02.2023 г. е бил определен резултат ДДС за внасяне. В резултат на направените при ревизията констатации е определен ДДС за внасяне в размер на 14 154. 97 лв., а на осн. чл. 9, чл. 68, ал.1, т. 1 и чл. 70, ал. 5 от ЗДДС е бил отказан данъчен кредит общо в размер на 14 076.00 лв. по фактурите издадени от „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и на осн. чл.175 от ДОПК, във връзка с чл. 1 от ЗЛДТДПДВ за невнесените в срок суми, върху сумата от 14 076.00 лв. за периода 15.02.2023 г. - 16.22.2024 г. е била определена лихва в размер на 1 631.91 лв.

На трето място от органите по приходите е било установено, че за данъчен период 01.06.2023 г. до 30.06.2023 г. от дружеството е деклариран ДДС за внасяне в размер на 1 668.28 лв., който не е бил внесен, начислените лихви в ПП СУП били в размер на 112.93 лв. към 15.02.2024 г., като посочили и че за неотразените в срок КИ се дължи лихва общо в размер на 245.87 лв.

С оглед на така установеното, органите на приходната администрация на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 70 ал. 5 от ЗДДС, във връзка с чл. 6, чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС са отказали право на приспадане на данъчен кредит в размер на 44 276.00 лв. по фактурите, издадени от „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД и „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД, подробно описани в РД и определили лихва за забава в размер на 4 531.05 лв., и лихви за забава в размер на 358.80 лв. върху невнесен в срок ДДС за

данъчен период м. 06.2023 г..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р- 22221023005210-092-001 от 20.12.2023 г. По реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК не е постъпило писмено възражение срещу РД.

На 15.01.2024 г. Е. Х. - орган възложил ревизията и М. Г. Н. - гл. инспектор по приходите - ръководител на ревизията, издали обжалвания РА с № Р-22221023005210-091-001. С Ревизионния акт за ревизираните периоди са извършени корекции на декларираните резултати и са определени задължения за ДДС в размер на 45 944.28 лв. и лихви в размер на 4 889.85 лева. Ревизионния акт е посочено, че в хода на ревизията са били предприети редица процесуални действия, описани в констативната част на Ревизионния доклад, неразделна част от издадения Ревизионен акт, като са и изложени предприетите от органа по приходите действия, както и установената фактическа обстановка и събраните доказателствени средства.

РА е оспорен по административен ред с жалба вх. № 53-06-1827 от 19.02.2024 г. по регистъра на ТД на НАП – С., във връзка с което директорът на дирекция „ОДОП“ – С. при ЦУ на НАП се е произнесъл с Решение № 554 от 25.04.2024 г., с което е отхвърлил оспорването. Приел е доводите на ревизиращите органи за отказ на правото на данъчен кредит по спорните фактури. Изложил е мотиви, че от съдържанието на приемо-предавателните протоколи се установявало, че са приети като изпълнени услуги, за които е посочен видът им, но нямало данни за мястото на изпълнението и за конкретните извършители, както и че „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД не е разполагало със собствени или наети активи, с които да извърши изкопни, ремонтни и монтажни услуги. А по отношение на доставките на активи - багер и кофа за багер от „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД, не е било изяснено дали е налице реално предаване на процесите стоки и машини от страна на прекия доставчик, предвид липсата на доказателства за тяхното транспортиране до обект на жалбоподателя, както и не е била представена електронна или друга кореспонденция по тези доставки, също така и не е била налична информация за състоянието и характеристиката на багерна кофа за верижен багер и багер марка „LIVGONGGLG877“, а на последно място е изложено, че съгласно Закона за регистрация и контрол на земеделската и горската техника всички машини за земни работи подлежат на задължителна регистрация в Контролно-техническата инспекция към Министерство за земеделието и храните, като от жалбоподателя не били ангажирани доказателства за такова съответствие.

Директорът с решението си потвърдил в оспорената част РА на отказано право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 44 276.00 лв. за данъчни периоди м. 01.2023 г. и м.03.2023 г. по отношение на 12 (дванадесет) броя фактури на стр. 2 и 3 от РД, издадени от „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД и „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД, както и за несвоевременно внасяне на дължимия ДДС начислените лихви по реда на чл. 175, ал. 1 от ДОПК и чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания (ЗЛДТДПДВ) в размер на 4 531.05 лв. На следващо място в решението си директорът на ДОДОП се произнесъл и по законосъобразността на начислените лихви за забава в размер на 358.80 лв. върху невнесен в срок ДДС за данъчен период - м. 06.2023 г., тъй като жалбоподателят оспорвал изцяло РА. Изложил, че лихвите произтичали от непогасяване на декларираното задължение за ДДС, не са били ангажирани доказателства за заплатени задължения за ДДС в съответния размер и срок, поради което приел, че правилно и законосъобразно са начислени лихви при спазване изискванията на чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

По делото са допуснати, изготвени, изслушани, приети и неоспорени съдебно-счетоводна експертиза изготвена от вещо лице С. Г. Д.-К., както и съдебно-техническа експертиза изготвена от вещо лице инж. Б. И. Т., които съдът кредитира като обективни и отговарящи на поставените задачи и ще ги коментира по-долу в решението си.

В съдебното производство, по искане на жалбоподателя е разпитан свидетеля О. Р. Р.. В показанията си заявява, че работи от девет години като багерист и фадромист въз основа на трудов договор в дружеството „ЕВРОТУР ЛОГИСТИК“ ЕООД. Посочва, че то има кариера за инертни материали в м. „С.“, [населено място] и разполага с багер „Хюндай 290 LC“ от две години, който е бил докаран от камион без кофа. Той лично е бил свалил багера от камиона и той работи с него. Багерната кофа е била докарана на по-късен етап, след около два месеца, като за времето, когато багерът е бил без кофа са работили с фадрома/други машини. Съдът кредитира показанията на свидетеля за обстоятелствата, които се установяват и от писмените доказателства по делото, както и от назначената и изслушана СТЕ, и които съдът възприема като обективни, всестранны и пълни.

Приложени са всички документи предоставени с административната преписка, както и представени такива от жалбоподателя приети с протоколно определение.

От събраните по делото доказателства от правна и фактическа страна съдът намери за установено следното:

С жалбата се обжалва акт, за който изрично е предвидено обжалване пред съд съгласно чл. 156, ал. 1 от ДОПК. Решение № 554 от 25.04.2024 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите е връчено на жалбоподателя по електронен път на 06.05.2024 г. Жалбата е подадена до съда, чрез административния орган на 17.05.2024 г., видно от поставения върху същата вх. № 53-06-5432, от надлежно лице и при наличието на правен интерес, поради което същата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е частично основателна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е Ревизионен акт № Р-22221023005210-091-001 от 15.01.2024 г., издаден от Е. С. Х. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“, орган възложил ревизията и М. П. Г. - Н. - главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, при ТД на НАП-В., потвърден с Решение № 554 от 25.04.2024 г. на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Национална агенция за приходите, с който на дружество „ЕВРОТУРС ЛОГИСТИК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] са определени допълнителни задължения в размер на 44 276.00 лв. и са начислени лихви в размер на 4 531.05 лв. по фактури издадени от „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД и „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД на осн. чл. 68, ал. 1, т. 1 във вр. с чл. 6, чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС и са определени лихви за забава в размер на 358.80 лв. върху невнесен в срок ДДС за данъчен период м. 06.2023 г. на осн. чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛДТДПДВ.

В настоящето производство и съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Заповедта за възлагане на ревизия № Р-22221023005210-020-001 от 30.08.2023 г. е издадена от Е. С. Х. на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ при ТД на НАП В., като издателят ѝ, с оглед на заеманата длъжност, е сред органите компетентни да издават ЗВР, посочени в заповеди № 3-ЦУ-869 от 03.05.2023 г. и № 3-ЦУ-1784 от 30.08.2023 г. на заместник изпълнителния директор на НАП и Заповед № РД-01-379 от 04.05.2023 г. на директора на ТД на НАП С.. Следователно заповедта за възлагане на ревизия е издадена от компетентен орган в кръга на неговите правомощия, като съдържание отговаря на изискванията по чл. 113 от ДОПК.

Възложената ревизия е извършена от определените със ЗВР, органи по приходите – М. П. Г. - Н. - ръководител на ревизията и И. С. В. на длъжност старши инспектор по приходите, които длъжностни лица, с оглед на заеманата от тях длъжност и определянето им за ревизиращи органи по чл. 113, ал. 1, т. 2 от ДОПК със ЗВР са разполагали с необходимата материална компетентност за провеждането на ревизията и за съставянето на Ревизионен доклад № Р-22221023005210-092-001 от 20.12.2023 г.

Не е налице нищожност на РА, тъй като настоящата съдебна инстанция приема, че същите ревизиращите органи са служители на единната данъчна администрация и компетентността им е на територията на цялата страна. Съгласно чл. 10, ал. 9 от ЗНАП - при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции, изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа. По силата на тази разпоредба произтича компетентност за приходната администрация от друга ТД на НАП да издава актове спрямо лица, които не са в териториалната компетентност на съответната дирекция. В случая, става въпрос за изключение от правилата, заложили в чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК за обхвата на териториалната компетентност, която е обвързана с постоянния адрес на ревизираното лице, каквото е ревизираното лице, като необходимостта е във връзка с оперативната самостоятелност на изпълнителния директор. В този смисъл е и становището, застъпено в ТР № 3 от 26.06.2025 г. на ВАС.

Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, който е определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция - чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и от ръководителя на ревизията определен със заповедта за възлагане на ревизия - чл. 113, ал. 1, т. 2 ДОПК. Оспореният Ревизионен акт № Р-22221023005210-091-001 от 15.01.2024 г. е издаден от Е. С. Х. - орган, възложил ревизията и М. П. Г. - Н., на длъжност главен инспектор по приходите, определен за ръководител на ревизията със заповедта за възлагане на ревизия, като

издателите на ревизионният акт са разполагали с материална компетентност.

Компетентността на органа, подписал посочената по-горе заповед и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена. Изложеното води до извод, че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи.

Съдът приема всички актове в ревизионното производство – Заповеди за възлагане на ревизии, Ревизионен доклад и Ревизионен акт за издадени от органи по приходите, които са притежавали квалифициран електронен подпис (КЕП).

Съгласно чл. 3 от ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл. 3, т. 35 от Регламент /ЕС/ № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО/ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г., като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ. В процесния случай Заповедта за възлагане на ревизия, заповедите за нейното изменение, ревизионния доклад и ревизионен акт са създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЕДЕУУ, по отношение, на който с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно, като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя, в чл. 184, ал. 1 от ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната.

Ревизионното производство е започнало със заповед за възлагане на ревизия, с която органът, възложил ревизията е определил срока за завършването ѝ - до три месеца, считано от връчване на същата. Ревизионният доклад е издаден, именно в срока предвиден за приключване на ревизията, а РА е издаден след изтичане на срока за представяне на възражение срещу съставения РД.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения-такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство. В ревизионния акт са посочени фактическите и правните основания за неговото издаване. Ревизиращият орган е извършил анализ на доказателствата, относими към данъчното облагане на жалбоподателя за спорните периоди, като е изложил подробно съображенията, мотивирали фактическите и правни изводи. Съгласно разпоредбата на [чл. 120, ал. 2 от ДОПК](#), ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви предвид цитирания [чл.](#)

[120, ал. 2 от ДОПК](#), представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективизирана в множество решения на ВАС. В Ревизионния доклад са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите им относно неправомерно упражненото право на данъчен кредит. В срока по 117, ал. 5 ДОПК не е подадено възражение срещу РД.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, в предвидената от закона форма съгласно чл. 113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл. 120 от ДОПК.

Предметът на спор между страните е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на общо в размер на 44 276.00 лв. и са начислени лихви в размер на 4 531.05 лв., по фактури издадени от „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] на осн. чл. 68, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 6, чл. 9 и чл. 25 от ЗДДС.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗДДС доставка на стока по смисъла на този закон е прехвърлянето на правото на собственост или на друго вещно право върху стоката, както и на всяко друго право на разпореждане със стоката като собственик.

Облагаема според нормата на чл. 12, ал. 1 от ЗДДС е доставката на стока или услуга, извършена от данъчно задължено лице с място на изпълнение на територията на страната. Извършаването ѝ е данъчно събитие съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗДДС. Член 25, ал. 2 от ЗДДС посочва, че данъчно събитие възниква на датата, на която собствеността на стоката е прехвърлена, а услугата е извършена, а съгласно чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС данъкът за извършената облагаема доставка става изискуем и възниква задължение на регистрираното лице да го начисли.

Реалното извършване на облагаема доставка на стоки или услуги е задължително условие за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит по чл. 68, ал. 1, т. 1 вр. чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС, без което то не може валидно да се упражни по чл. 71, т. 1 ЗДДС.

В случаите, когато органите по приходите са стигнали до констатации за липсата на облагаеми доставки при оспорване, националната юрисдикция трябва да извърши всеобхватна преценка по приложимите във вътрешното ѝ право правила за доказване на всички елементи и фактически обстоятелства, за да определи дали това данъчно задължено лице има или не право на приспадане по тези доставки. Само ако при тази преценка установи, че доставките са реално осъществени и впоследствие стоките са използвани от получателя за целите на негови облагаеми сделки, правото на приспадане, не може да се откаже. Едва след това националната юрисдикция проверява дали това право не е изключено поради обективни данни, че данъчно задълженото лице, получило стоките или услугите, е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която го обосновава, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или друг стопански субект, нагоре или надолу по веригата доставки (Решение на СЕС от 06.12.2012 г. по дело C-285/11 – т. 44, т. 45 и т. 52). Ако реалността на доставките не се докаже в процеса,

правото на приспадане на данъчен кредит не може да се счита възникнало, фактическото му упражняване като ненадлежно не подлежи на зачитане, независимо от (не)добросъвестността на данъчно задълженото лице - получател на стоките или услугите по фактура.

Относно доставчика „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

С РА е отказано право на данъчен кредит общо в размер на 30 200.00 лв. по 2 броя фактури предмет на доставките - кофа за верижен багер и багер „LIVGONGGLG 877“. Съдът приема жалбата за основателна в тази част, поради следното:

За декларираните доставки от ревизираното лице към фактура № 18 от 30.03.2023 г. и фактура № 19 от 30.03.2023 г. са представени: 1.) договор за доставка от 10.03.2023 г., сключен между „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД в качеството му на доставчик и „ЕВРОТУР ЛОГИСТИК“ ЕООД - купувач с предмет на договора: „фирмата доставчик се задължава да достави на фирмата-купувач съоръжения и материали, свързани с ремонти, и съоръжения за строителни машини, багери и др. Цените на съоръженията се договарят чрез подаване на заявка“; 2.) приемо-предавателен протокол № 22 от 31.03.2023г. към фактура № 18 от 30.03.2023 г. с наименование на продукта багерна кофа за верижен багер 2 куб., марка „HUNDAY 290LC“ 1 бр. с ед. цена 16 000.00 лв. като в забележка е посочено: „Багерът е доставен директно до адреса, посочен от контрагента на „ИНТЕРПАРТ И.“ и приемателно-предавателния протокол е подписан от двете страни; 3.) приемо-предавателен протокол № 21 от 31.03.2023 г. към фактура № 18 от 30.03.2023 г., наименование на продукта: багер рециклиран марка „LIVGONGGLG877“ , „CLG00877EBL271273“ - 1 бр. с ед. цена 135 000.00 лв. В забележка е посочено: „багерът е доставен директно до адреса, посочен от контрагента на „ИНТЕРПАРТ И.“ и приемателно-предавателния протокол е подписан от двете страни; 3.) счетоводна статия за съставените счетоводни записвания по фактура № 18 от 30.03.2023 г. с дебит сметка 204 - машини, съоръжения и оборудване - с данъчната основа 16 000.00 лв. и дебит сметка 4531-начислен данък за покупките - с начисления ДДС 3 200.00 лв. и кредит сметка 401-доставчици - с общата стойност в размер на 19 200.00 лв.; 4.) счетоводна статия за съставените счетоводни записвания по фактура № 19 от 30.03.2023 г., дебит сметка 204-машини, съоръжения и оборудване - с данъчната основа 135 000.00 лв. и дебит сметка 4531- начислен данък за покупките - с начисления ДДС 27 000.00 лв. и кредит сметка 401- Доставчици - с общата стойност в размер на 162 000.00 лв.; 5.) главна книга за период 01.03.2023-31.03.2023 г. по дебита на счетоводна сметка 204 - Машини, съоръжения и оборудване и по кредита на счетоводна сметка 401-Доставчици оборотът за периода е 151 000.00 лв.; 6.) справка № 3 за наличните машини, стоки, оборудване, стопански инвентар.

За извършването на преценка дали е осъществена реална доставка на стока, е необходимо да се изследва дали е налице предвидения в [чл. 6, ал. 1 от ЗДДС](#) правопораждащ юридически факт, а именно прехвърлянето на правото на собственост. Следва да се уточни, че доставка на стока според определението на [чл. 14, § 1 Директива 2006/112](#), представлява „прехвърлянето на правото за разпореждане с материална вещ като собственик“, в какъвто смисъл е и сега действащата редакция на чл. 6, ал. 1 от ЗДДС. Въз основа на тези дефиниции следва да се приеме, че за да

настъпи данъчно събитие при доставките на стоки по смисъла на чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, следва да е налице правопораждащият юридически факт – прехвърлянето на правото на собственост върху стоката/прехвърляне на получателя на правото на разпореждане със стоката като собственик/. При съпоставка между съпътстващите документи са налице приемо-предавателни протоколи за предаване на стока между страните по повод клиентски поръчки във връзка с договор за покупко-продажба, поради което са налице и основанията посочени по горе, които изисква закона - ЗДДС.

Второ според постоянната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) „по силата на член 178, буква а) от Директива 2006/112 упражняването на правото на приспадане, визирано в член 168, буква а) от нея, по отношение на доставката на стоки и услуги се подчинява на едно-единствено формално условие — притежаването от страна на данъчно задълженото лице на фактура, съставена в съответствие с чл. 220-236 и чл. 238 от 240 от тази директива.” (Решение на СЕС по дело 385/09, т. 47), което също е налице – фактури, като фактурите № 18 от 30.03.2023 г. за багерна кофа за верижен багер 2 куб, HUNDAY 290LC, 1 бр. с ед. цена 16 000,00 лв. и фактура № 19 от 30.03.2023 г., за багер рециклиран LIVGONGGLG877 CLG00877EBL271273, 1 бр. с ед. цена 135 000.00 лв. са издадени от „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД на „ЕВРОТУР ЛОГИСТИК“ ЕООД и счетоводните записвания са по дебита на с/ка 204 „Стоки“ (Машини, съоръжения и оборудване с фактурната стойност без ДДС (данъчна основа) за отразяване (заприхождаване) на доставки (покупки) на стоки и по дебита на с/ка 453 „Начислен данък за покупките“ с фактурирания данък (ДДС) за отразяване на разчети по ДДС (право на ДК) срещу кредитиране на с/ка 401 „Доставчици“, както и е налице плащане по фактура № 18 от 30.03.2023 г. изцяло по банков път и частично плащане по фактура № 19 от 30.03.2023г., което е индикация за реални облигационни отношения между страните.

В тази връзка настоящият състав следва да посочи, че във връзка с установяване на обстоятелството, относно наличие или липса на доставка от посочения доставчик по горе, следва да се има предвид и приложението на счетоводния принцип за съпоставимост между приходи и разходи по чл. 4, ал. 1, т. 4 от ЗСч. По силата на посочената разпоредба разходите, извършени във връзка с определена сделка или дейност, се отразяват във финансовия резултат за периода, през който предприятието черпи изгода от тях, а приходите се отразяват за периода, през който са отчетени разходите за тяхното получаване. Следователно, когато се анализират отделните доставки следва да се извърши проверка дали конкретният доставчик е осчетоводил приход във връзка с реализираната доставка, както и дали е осчетоводен насрещен разход, който да бъде съпоставим на прихода, и в какво се изразява. От друга страна, необходимо е да се извърши проверка във връзка с осчетоводяването на разхода при получателя на доставчика, а именно дали последният е осчетоводил разходи във връзка с конкретната доставка и налице ли е осчетоводен приход, съпоставим на този разход. Събраните по делото доказателства, установяват заприхождаването на стоките при жалбоподателя по фактурите за доставка на стоки. Автентичността и верността на всички писмени доказателства приети по делото, не беше оспорена от ответната страна, поради което същите следва да бъдат ценени като доказателства за установяване на твърденията на жалбоподателя, а те в съвкупност с всички останали писмени доказателства по делото установяват реалността на доставките. Налице е

редовност на воденото счетоводство на търговеца и с оглед извършените осчетоводявания във връзка с процесните фактури, следва да се приеме, че представените писмени доказателства имат за достоверна дата тази, посочена в тях, доколкото въз основа на тях има извършени счетоводни записвания в книгите на търговеца. Налице е договор между доставчика и получателя на процесната стока. Налице е редовно водено счетоводство от жалбоподателя и да се приеме обратното означава, че няма редовно водено счетоводство, което противоречи на установеното по делото, а както и вещото лице е посочило в експертизата съставените счетоводни записвания отговарят на правилата за счетоводно отчитане.

В тази връзка следва да се има предвид разпоредбата на [чл. 182 от ГПК](#), според която вписвания в счетоводни книги се преценяват от съда според тяхната редовност и с оглед на другите обстоятелства по делото. В същия смисъл е и нормата на [чл. 51 от ДОПК](#), според която вписванията в счетоводните книги се преценяват според тяхната редовност в съответствие с изискванията на ЗСч и с оглед на другите обстоятелства, установени в хода на производството. Настоящият състав следва да посочи, че частните свидетелстващи документи/договори, протоколи, поръчки и др./ представени от ревизираното лице в хода на ревизията са допустими, в случая на основание чл. 49 от ДОПК за фактите, описани в тях.

Съда не споделя приетото от органите по приходите, че не са предоставени индивидуализиращи данни за процесните стоки, тъй като от приложените документи се установи, че във фактура № 19 е записано наименованието на продукта с индивидуализиращи данни, а именно багер - рециклиран марка „LIVGONGGLG877“ „CLG00877EBL271273“, както и във фактура № 18 е записано наименованието на продукта с индивидуализиращи данни, а именно багерна кофа 2 куб. за верижен багер, марка „HUNDAY 290LC“. Също така от изготвената съдебно-техническа експертиза на вещото лице инж. Т. се установява, че след извършен оглед на място в кариера „С.“ в [населено място], към която е приложен и снимков материал багера и багерната кофа са налични на обекта и видимо се ползват за извършване на дейността на кариерата, потвърдено и от показанията на свидетеля. С оглед на изложеното по отношение на обстоятелството, че не са приложени транспортни документи, съдът приема, че липсата на транспортни документи или възможност на доставчиците да ги прехвърлят, както и липсата на документи за регистрация не е основание за отказ на данъчен кредит.

Относно доставчик „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД, не е непризнато право на данъчен кредит на жалбоподателят общо в размер на 14 076 лв. по фактура по 10 броя фактури. Съдът приема, че жалбата е основателна и в частта касаеща доставката на услуги от „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД поради следното:

Във връзка със услугите по СМР с доставчик „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД са предоставени: 1.) оферта от „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД до А. С. - представляващ „ЕВРОТУР ЛОГИСТИК“ ЕООД от 03.11.2022 г.; 2.) Заявка-поръчка с дата 04.11.2022 г. от „ЕВРОТУР ЛОГИСТИК“ ЕООД до „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД относно оферта в областта на строителството и доставка на строителни материали с покана за среща и сключване на договор за обект [населено място] - кариера „Сазлък“; 3.) договори за услуги сключени между „ЕВРОТУР ЛОГИСТИК“ ЕООД - възложител и „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД - изпълнител с предмет: „ремонтни, изкопни

и монтажни услуги на обект: [населено място], кариера „Сазлък“ като цената по договора е замерени и приети с протокол количества услуги по ремонтни дейности и монтажи по цени съгласно ТНС, като цените са без включен ДДС, както следва:

- фактура № 69 от 09.01.2023 г., договор за услуги от 07.11.2022 г., приемо-предавателен протокол за установяване извършването и приемането на услуги от дата 09.01.2023 г., в който е посочено, че съгласно договора от 07.11.2022 г. е извършено отнемане хумусен слой на терен 20 см. x 390.50 лв. или общо 7 810.00 лв., ДДС 1 562.00 лв. и обща сума 9 372.00 лв.

- фактура № 70 от 10.1.2023 г., договор за услуги от 15.11.2022 г., приемо-предавателен протокол за установяване извършването и приемането на услуги от дата 10.01.2023 г., в който е посочено, че съгласно договора от 15.11. 2022 г. е извършен изкоп канал за водопровод с механизация 8 см. x 520.0 лв., изкоп на канал (ръчно) - 16 ч. x 145.00 лв. с обща стойност 6 480.00 лв., ДДС 1 296.00 лв., или всичко 7 776.00 лв.

- фактура № 74 от 12.1.2023 г., договор за услуги от 24.11.2022 г., приемо-предавателен протокол за установяване извършването и приемането на услуги от дата 12.01.2023 г., в който е посочено, че съгласно договора от 24.11.2022 г. е извършено: направа на легло от пясък в канал 66м. x 25 лв., полагане тръби ПВЦ ф110 - мръсна вода 60 м. x 95.50 лв. с обща стойност 7 380.00 лв., ДДС 1 476.00 лв., или всичко 8 856.00 лв.

- фактура с № 78 от 16.1.2023 г., договор за услуги от 30.11.2022 г., приемо-предавателен протокол за установяване извършването и приемането на услуги от дата 16.01.2023 г., в който е посочено, че съгласно договора от 30.11.2022 г. е извършено полагане на тръби чиста вода 60 м. x 28 лв., засипване и уплътняване на канал 25 см. x 242.00 лв. на обща стойност 7 730.00 лв., ДДС 1 546.00 лв. или всичко 9 276.00 лв.

- фактура с № 82 от 18.01.2023 г., договор за услуги от 06.12.2022 г., приемо-предавателен протокол за установяване извършването и приемането на услуги от дата 18.01.2023 г., в който е посочено, че съгласно договора от 06.12.2022 г. е извършено изграждане шахта от бетонов пръстен с капак 4 бр. x 1 540.00 лв., обща стойност 6 160.00 лв., ДДС 1 232.00 лв., или всичко 7 392.00 лв.

- фактура с № 85 от 20.01.2023 г., договор за услуги от 16.12.2022 г., приемо-предавателен протокол за установяване извършването и приемането на услуги от дата 20.01.2023 г., в който е посочено, че съгласно договор от 16.12.2022 г. е извършен изкоп основи помпена станция 20 см. x 394.00 лв. на обща стойност 7 880.00 лв., ДДС 1 576.00 лв., или всичко 9 456.00 лв.,

- фактура с № 88 от 23.01.2023 г., договор за услуги от 22.12.2022 г., приемо-предавателен протокол за установяване извършването и приемането на услуги от дата 23.01.2023 г., в който е посочено, че съгласно договор от 22.12.2022 г. е извършена направа и укрепване на кофраж основи 24 ч.ч. x 195.00 лв. на обща стойност 4 680.,00 лв., ДДС 936.00 лв., или всичко 5 616.00 лв.

- фактура с № 89 от 24.01.2023 г., договор за услуги от 06.01.2023 г., приемо-предавателен протокол за установяване извършването и приемането на услуги от дата

24.01.2023 г., в който е посочено, че съгласно договор от 06.01.2023 г. е извършена направа на армировка основи и полагане бетон 50 ч.ч. х 136.60 лв., обща стойност 6 830.00 лв., ДДС 1 366.00 лв., всичко 8 196.00 лв.

- фактура с № 93 от 26.01.2023 г., договор за услуги от 16.01.2023 г., приемо-предавателен протокол за установяване извършването и приемането на услуги от дата 26.01.2023 г., в който е посочено, че съгласно договора от 16.01.2023 г. е извършена направа на кофраж и армировка колони 34 ч.ч. х 230.00 лв. на обща стойност 7 820.00 лв., ДДС 1 564.00 лв., или всичко 9 384.00 лв.

- фактура с № 97 от 30.01.2023 г., договор за услуги от 23.01.2023 г., приемо-предавателен протокол за установяване извършването и приемането на услуги от дата 30.01.2023 г., в който е посочено, че съгласно договора от 23.01.2023 г. е извършено доставка на тухли и материали-зидария 200 кв.м. х 38.06 лв. на обща стойност 7 610.00 лв., ДДС 1 522.00 лв., или всичко 9 132.00 лв.

4.) пътен лист Серия А-Я № 1177 от 14.11.2022 г., издаден от „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД за автомобил марка и модел „РЕНО ПРЕМИУМ 340“, рег. [рег.номер на МПС] с водач К. И. К. с маршрут: Съединение кариера - депо, с посочено разстояние в километри, товар: земни маси (за дати 14.11.2022 г., 15.11.2022 г. и 30.11.2022 г.) и строителни материали (за дати 18.11.2022 г., 21.11.2022 г., 24.11.2022 г. и 28.11.2022 г.)

Когато се касае за доставка на услуга, следва да бъде удостоверен разход при получателя за извършването ѝ респ. приход при доставчика или да бъдат представени доказателства за влагане на получената стока в облагаемата дейност на получателя, което в процесният случай се установи, поради следното:

От извършената съдебно счетоводна експертиза от вещото лице С. Г. Д.-К., се установява, че хронологичните регистри на синтетичните и аналитични счетоводни сметки на „ЕВРОТУР ЛОГИСТИК“ ЕООД са със счетоводни записвания по кредит сметка 401-Доставчици е начислено задължението с общата стойност по всяка от процесиите фактури; по Дебит сметка - 4531 е начислен данък за покупките, сделка с право на ДК с начисления ДДС във всяка фактура; а дебит сметка 207- Разходи за придобиване на ДМА - със сумата на данъчната по всяка от процесиите фактури; плащането по фактурите е извършено в брой и към всяка фактура е приложен фискален бон от ЕКАФП с индивидуален номер на фискалното устройство DY512668 и индивидуален номер на фискалната памет 36671141 като данните съответстват на тези от Свидетелство за регистрация на фискално устройство от 15.09.2022 г., собственост на „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД. А в хронологичен регистър на „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД фактурите с получател „ЕВРОТУР ЛОГИСТИК“ ЕООД са осчетоводени със счетоводни записвания по дебит сметка 411-Клиенти - като е осчетоводена общата стойност по всяка от издадените фактури; кредит сметка 703- приходи от продажба на услуги - начислена е данъчната основа по всяка от издадените фактури; кредит сметка 453/2 - ДДС продажби - начислен е посочения във всяка от фактурите ДДС. Съставени са и счетоводни записвания във връзка с плащането по процесиите фактури и съгласно сключените договори, плащането е извършено в брой, като за платените суми са съставени счетоводни записвания в дебит сметка 501-Каса в лева - с общата стойност по всяка от издадените фактури;

кредит сметка 411- Клиенти с общата стойност по всяка фактура, с което е закрито начисленото вземане от клиента „ЕВРОТУР ЛОГИСТИК“ ЕООД. В заключение е посочено, че фактурите са осчетоводени в хронологичните регистри на синтетичните и аналитични счетоводни сметки и са регистрирани в дневника за покупки, както и в подадената справка декларация за ДДС.

На следващо място съдът приема, че е налице конкретика относно договорените услуги, както и точно уговорено възнаграждение за конкретен вид услуга.

От съдебно-техническа експертиза изготвена от вещото лице инж. Б. И. Т., се установява, че след извършен оглед на място на кариера „С.“ в [населено място], всички СМР по горепосочените 10 броя фактури са извършени. По фактура с № 69 от 09.01.2023г. - отнет е хумусния слой, направена е настилка с трошен камък върху площ около 4 000 кв.м., черни пътища към реката с настилка с трошен камък. В заключение от експерта е изложено, че Изпълнените СМР отговарят като количество на необходимите машиносмени за премахване на хумусния слой и заравняване на терена. По фактура с № 70 от 10.01.2023 г. – изпълнен е машинен изкоп с дължина около 460 метра за полагане на водопроводна тръба и връзка между помпата при река Луда К. и помпа в горната част на обекта, в близо до пресевната инсталация, както е и изпълнен ръчен изкоп с дължина от около 460 метра, за полагане на електрокабел за захранване на помпата при реката и втората помпа, до която е изградено и електротабло , както е и изпълнен е ръчен изкоп от вана за мръсна вода до калоуловител с дължина около 70 метра. По фактура № 74 от 12.01.2023 г. – положена е тръба ф110 от вана за мръсна вода до калоуловител с дължина около 70 метра, а леглото от пясък е технологично необходимо да се изпълни при полагане на водопроводни тръби. По фактура с № 78 от 16.01.2023 г. – положена е тръба ф 110 за чиста вода за захранване на инсталацията, в канал с дължина около 60 метра от горната помпа в обекта до пресевно-трошачната инсталацията като ръбите са видими на обекта, тъй като в края излизат извън канала, а канала е засипан и уплътнен. По фактура с № 82 от 18.01.2023 г. шахтата е изпълнена на място като върху нея е монтирано електро табло – мерене. По фактура с № 85 от 20.01.2023 г. - изкопът е за направа на бетонна подпорна стена, непосредствено до горната помпа за вода, върху която стена е монтирано и електротаблото за захранване на помпите, както и е направен изкопа за основа на самостоятелна трошачна инсталация. По фактура с № 88 от 23.01.2023 г. - кофражът е направен за подпорната бетонна стена до помпата за вода и за трошачна инсталация с основа с дълбочина 80 см. По фактура с № 89 от 24.01.2023 г. - армировката е за подпорната стена до помпата за вода и за основите на трошачната инсталация. По фактура с № 93 от 26.01.2023 г. - кофража и армировката са за изпълнение на основите с колони на кантара за камиони на вход/изход на обекта. По фактура с № 97 от 30.01.2023г. - зидарията е за стопанска сграда до кантара. Поради, което съда приема, че доставката на услуги е извършена.

Следва да бъде отбелязано и че дори и да се приеме за недоказана кадровата и техническа обезпеченост за извършване на доставките, без поддържано и доказано от органите по приходите наличие на данъчна измама не е достатъчно, за да обоснове отказа за правото на приспадане на данъчен кредит по спорните фактури. Предвиденото в член 167 и сл. от Директива 2006/112, право на приспадане е неразделна част от механизма на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано, когато материалните и

процесуалните изисквания или предпоставки, които обуславят това право, са изпълнени от желаещите да го упражнят данъчнозадължени лица (Решения от 21 юни 2012 г., по дело С-80/11 и С-142/11, т. 37 и 38, от 3 октомври 2019 г., С-329/18, т. 27 и от 16 октомври 2019 г.) Материалноправните изисквания, които обуславят упражняването на правото на приспадане, са изпълнени само ако доставката на стоки или услуги, за която се отнасят фактурите, е действително извършена, като в процесният случай е доказано действителното извършване. За пълнота с оглед на констатираното от ревизиращите органи, че за извършените услуги липсва кадрова и техническа обезпеченост, съдът ще посочи, ако обстоятелството, че съответните услуги не са били доставени от издателя на фактурите, по-специално тъй като последните не са разполагали с необходимия персонал и материали не е достатъчно, за да се приеме, че не е налице доставка на разглежданите услуги и да се изключи правото на приспадане, тъй като това може да се дължи, както на прикриване с измамна цел на доставчиците, така и на просто използване на други подизпълнители (Решение от 6 септември 2012 г., Toth, С-324/11). При това положение съобразно практиката на СЕС е недопустимо да се откаже правото на данъчен кредит, което по същество е сторено с обжалвания РА.

В обобщение, съдът намира, че органите по приходите неоснователно и в противоречие с материалния закон са отказали да признаят на жалбоподателя право на данъчен кредит по-горепосочените фактури. С оглед на което, жалбата се явява основателна и ревизионният акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен. Тъй като се отменят задълженията за ЗДДС произтичащи от незаконосъобразния отказан данъчен кредит по фактури издадени „РЕ ЕЛ ТЕХ 88“ ЕООД и „ИНТЕРПАРТ ИМПЕКС“ ЕООД и следва да бъдат отменени и задълженията за лихви, които са с акцесорен характер и следват главните задължения.

По отношение на начислените лихви за забава в размер на 358.80 лв. върху невнесен в срок ДДС за данъчен период м. 06.2023 г. съдът приема, че ревизионният акт в тази му част е законосъобразен и следва да се потвърди, поради следните съображения:

От дружеството жалбоподател „ЕВРОТУР ЛОГИСТИК“ ЕООД за данъчен период м. 06. 2023 г. е декларирало ДДС за внасяне в размер на 1 668.28 лв., който безспорно се установява и не се оспорва, че не е внесен. Съгласно [чл. 88, ал. 1 от ЗДДС](#) резултатът за данъчния период е разликата между общата сума на данъка, който е изискуем от лицето за този данъчен период, и общата сума на данъчния кредит, за който е упражнено правото на приспадане през този данъчен период. Съгласно [чл. 88, ал. 2 от ЗДДС](#), когато начисленият данък превишава данъчния кредит, разликата представлява резултат за периода - данък за внасяне. Безспорно е установено от органите по приходите, както бе посочено и по-горе, в конкретния случай за данъчен период м. 06.2023 г. дружеството е декларирало резултат ДДС за внасяне в посочения по-горе размер. Разпоредбата на [чл. 89, ал. 1 от ЗДДС](#) предвижда, че, когато е налице резултат за периода - данък за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в държавния бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите в срока за подаване на справка-декларацията за този данъчен период. Съгласно [чл. 125, ал. 5 от ЗДДС](#) декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят. В конкретния случай декларираният резултат ДДС за внасяне не е внесен от дружеството

в пълен размер в посочения нормативно регламентиран срок. Дружеството не твърди и не доказва, че е заплатило ДДС в предвидения от закона срок ([чл. 89, ал. 1 от ЗДДС](#)). Съгласно [чл. 175, ал. 1 от ДОПК](#) за неплатените в законоустановените срокове публични задължения се дължи лихва в размер, определен в съответния закон. В този смисъл в конкретния случай правилно и законосъобразно органите по приходите са определили лихва за невнесения деклариран от самото лице ДДС за внасяне. Също така следва да бъде отбелязано, че в конкретния случай начислените лихви не са в резултат на отказано или неправомерно ползване на приспадане на данъчен кредит, а следват от декларирания от самото ревизирано лице ДДС за внасяне за процесния период. Съдът намира изводите на приходната администрация, потвърдени и от директора на дирекция ОДОП С., в тази насока за правилни и законосъобразни. На основание [чл. 1, ал. 1 от ЗЛДТДПДВ](#) правилно са начислени лихви с оспорения РА в размер на 358.80 лв. върху декларирания от дружеството и невнесен ДДС за внасяне за данъчен период м. 06. 2023 г до датата на издаване на РА.

На основание чл. 81 от ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК, съдът трябва да се произнесе по претенцията на страните за присъждане на разноски. На основание чл. 161 от ДОПК, основателна се явява претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноските направени по делото в негова полза, пропорционално на уважената част - в размер на 5069.12 лева или 2591.80 евро. Установява се, че направените от него разноски по делото са в размер 5 110.00 (пет хиляди сто и десет) лева като включват разноски за: държавна такса – 50.00 лв., съдебно-техническа експертиза 760.00 лева, съдебно-счетоводна експертиза 300.00 и възнаграждение за процесуално представителство осъществено от адвокат – 4 000.00 лева.

С оглед крайния изход на делото и заявената претенция от процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за разглеждане на делото пред настоящата инстанция, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 4 във вр. с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа (Загл. изм. – ДВ, бр. 14 от 2025 г.), съдът следва да присъди пропорционално в полза на Национална агенция за приходите сумата от 37.73 лева или 19.29 евро за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на „ЕВРОТУРС ЛОГИСТИК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от А. С. К., Ревизионен акт № 22221023005210-091-001 от 15.01.2024 г. издаден от Е. С. Х. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“, орган възложил ревизията и М. П. Г.-Н. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], потвърден с Решение № 554 от 25.04.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите, в частта с която по отношение на дружеството е непризнато право на данъчен кредит в размер на 44 276.00 лв. и са начислени лихви в размер на 4 531.05 лв. по ЗДДС за

отделни данъчни периоди, а именно – м. 01.2023 г. и м. 03.2023 г.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЕВРОТУРС ЛОГИСТИК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от А. С. К., срещу Ревизионен акт № 22221023005210-091-001 от 15.01.2024 г. издаден от Е. С. Х. - началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“, орган възложил ревизията и М. П. Г.-Н. - главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – [населено място], потвърден с Решение № 554 от 25.04.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Национална агенция за приходите в останалата част относно установени лихви по ЗДДС за данъчен период м.06.2023г. в размер на 358,80 лв., като неоснователна.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите – [населено място] да заплати на „ЕВРОТУРС ЛОГИСТИК“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] представлявано от А. С. К. разноски по делото в размер на 5069.12 лева или 2591.80 евро.

ОСЪЖДА „ЕВРОТУРС ЛОГИСТИК“ЕООД с[ЕИК] представлявано от А. С. К. да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция за приходите – [населено място] разноски по делото в размер на 37.73 лева или 19.29 евро.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от получаване на съобщенията до страните.

съдия: